

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă, Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Dragoș Chetraru în numele inculpatului împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013, în cauza penală în privința lui

Naumcencov Anatoli Victor,
născut la 21.07.1977, originar al s.
Merenii Noi, str. Mira 16, r-nul Anenii
Noi.

Datele referitoare la termenul de
examinare a cauzei:

- *de la 19 octombrie 2012 – pînă la 28 decembrie 2012 (prima instanță)*
- *de la 09 aprilie 2013 – pînă la 10 iunie 2013 (instanța de apel)*
- *de la 27 noiembrie 2013 - pînă la 12 februarie 2014 (instanța de recurs)*

Colegiul penal asupra recursului declarat,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 decembrie 2012, Naumcencov Anatoli a fost condamnat în baza art. art. 217 alin. (2) și 264/1 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită următoarea pedeapsă:

- în baza art. 217 alin.(2) Cod penal, sub formă de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

- în baza art. 264/1 alin.(1) Cod penal, sub formă de 100 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În baza art. 84 Cod penal, i-a fost numită pedeapsa definitivă sub formă de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

2. Prin încheierea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 19 aprilie 2013, s-a dispus corectarea erorii materiale admise în textul dispozitiv al sentinței pronunțate de Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 28.12.2013, în cauza penală în privința lui Naumcencov A., și anume s-a exclus din primul abzaț al textului dispozitiv sintagma „*cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani*”, și s-a adăugat în abzațul doi din textul dispozitiv după fraza „*se recunoaște Naumcencov Anatoli vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin.(1) Cod penal, și i se stabilește pedeapsa sub formă de 100 ore muncă neremunerată în folosul comunității, sintagma „cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani*”.

2.1 Potrivit sentinței s-a constatat că, Naumcencov A., la 12.09.2012, în jurul orelor 20:30, aflându-se la gara feroviară, mun. Chișinău, din str. Gării 1, fiind suspectat de către colaboratorii CPT Chișinău, că se află în stare de ebrietate narcotică, a fost suspus percheziției corporale, în urma căreia au depistat în buzunarul stîng al pantalonilor, în care era îmbrăcat, un pachetel de polietilenă cu substanță vegetală, mărunțită. Tot atunci în cadrul cercetării la fața locului a mijlocului de transport de model „Dacia Logan” cu n/î CNC 036, s-a depistat și ridicat un alt pachetel din polietilenă cu substanță vegetală, mărunțită, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.3539 din 14.09.2012, reprezintă marihuană, care se atribuie la substanțe narcotice cu masa totală de 2,881 gr.

Conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestor, aprobate prin hotărîrea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, constituie cantități mari.

Tot el, activînd în calitate de taximetrist la SRL „Davilar Trans” taxi 1448, fiind în stare de ebrietate provocată de stupefiante, ignorînd prevederile pct. 14 lit. a) al RCR, la 12.09. 2012, în jurul orelor 20:30, a condus mijlocul de transport de model „Dacia Logan” cu n/1 036, ulterior, în cadrul documentării păstrării substanțelor narcotice, fiind supus examinării medicale nr. 5595 din 12.09. 2009, s-a stabilit că inculpatul se afla în stare de ebrietate provocată de stupefiante.

3. Sentința nominalizată a fost contestată cu apel de către avocat în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri de încetare a procesului penal în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, și cu dispunerea achitării inculpatului în baza art. 264/1 alin.(1) Cod penal.

În motivarea apelului s-a criticat modalitatea de apreciere a probelor de către instanței de fond, și anume a procesului-verbal de cercetare la fața locului, pe care-l consideră întocmit ilegal de către organul de urmărire penală, acesta nefiind autorizat conform legii.

Referitor la cantitatea substanțelor narcotice ridicate din automobil, s-a menționat că era insuficientă pentru pornirea unui dosar penal, iar în privința învinuirii aduse în baza art. 264/1 alin.(1) Cod penal, apelantul a semnalat că nici o

probă prezentată de partea acuzării în cadrul ședințelor de judecată nu a dovedit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013, apelul înaintat a fost admis, casată parțial sentința și încheierea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 19.04.2013, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă decizie prin care, inculpatului condamnat în baza art. art. 264/1 alin. (1) și 217 alin. (2) Cod penal, i-a fost stabilită următoarea pedeapsă:

- în baza art. 264/1 alin.(1) Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, în folosul statului, echivalentul a 8000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.
- în baza art. 217 alin.(2) Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, în folosul statului, echivalentul a 4000 lei.

În baza art. 84 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, în folosul statului, echivalentul a 10.000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În rest sentința a fost menținută.

5. Colegiul penal a constatat că, instanța de fond pe deplin a stabilit starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpat, iar probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești li s-au dat o apreciere juridică corectă în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Referitor la stabilirea pedepsei a conchis că, instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art.75 al Codului penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale.

Totodată, luînd în considerație cele constatate, precum și faptul că legea penală, în cazul comiterii infracțiunilor reținute în seama lui Naumcencov Anatoli, art. 217 alin. (2) Cod penal prevede în calitate de pedeapsă principală amendă, munca neremunerată în folosul comunității și închisoare, iar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, pedeapsă principală este amendă, munca neremunerată în folosul comunității și privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, instanța a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului Naumcencov Anatoli poate avea loc prin numirea pedepsei mai blânde, și anume stabilirea unei pedepse sub formă de amendă.

6. Hotărârile instanței de fond și de apel sunt atacate cu recurs de către avocat, în numele inculpatului, care solicită casarea lor, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei decizii în baza art. 391 alin. (6) Cod de procedură penală, de încetare a procesului penal în baza art. 217 alin.(2) Cod penal, și de achitare în baza art. 264/1 alin.(1) Cod penal.

În temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, se critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele judecătorești, și anume a procesului-verbal de cercetare la fața locului, pe care-l consideră întocmit ilegal de către organul de urmărire penală, acesta nefiind autorizat conform legii.

Se menționează că, cantitatea substanțelor narcotice depistate la percheziția corporală era insuficientă pentru pornirea unui dosar penal, iar în privința învinuirii aduse în baza art. 264/1 alin.(1) Cod penal, recurentul semnalează că nici o probă prezentată de partea acuzării în cadrul ședințelor de judecată nu a dovedit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Referitor la argumentul, precum că acuzarea nu a dovedit existența vinovăției lui Naumcencov Grigore în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (1) Cod penal - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice*, Colegiul penal nu-l susține, deoarece în ședința de judecată s-a constatat vinovăția acestuia și anume, prin declarațiile martorului Rudenco Serghei, care a confirmat că, *pe la sfîrșitul lunii septembrie, aflîndu-se în fața gării feroviare, a observat că sub indicatorul „parcarea interzisă,, s-a parcat un automobil de model „Dacia Logan” iar la volanul automobilului, era de unul sigur, inculpatul. Acesta a coborît din automobil, și din motiv că au apărut bănuieli că se află în stare de ebrietate narcotică, a fost condus la unitatea de gardă, unde, la el, în urma percheziției s-a depistat un pachet de hîrtie unde în care afla o masă de culoare verde (f. d. 87); la fel și prin procesul-verbal de examinare medicală din 12.09.2012, nr. 5595, potrivit căruia inculpatul se afla în stare de ebrietate provocată de stupefiante (f. 19).*

8. Colegiul penal mai constată și netemeinicia argumentului privind încălcările procesuale comise la faza urmăririi penale, deoarece, potrivit procesului-verbal anexat la dosar (f. d.20) s-a constatat că cercetarea la fața locului s-a petrecut cu acordul inculpatului, care era prezent la această acțiune procesuală.

Dar totodată, urmează de menționat că, încălcările, care atrag nulitatea actelor procedurale, sunt prevăzute de art. 251 alin. (1), (3) Cod de procedură penală.

Încălcările invocate ce se pretindeau de apărare, că au fost admise pe parcursul urmăririi penale, potrivit prevederilor art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, se refereau la nulități relative, invocarea cărora era restrînsă în timp și anume: în acest caz putea fi invocată nulitatea lor la terminarea urmăririi penale, cînd partea a făcut cunoștință cu materialele dosarului, fapt care nu s-a realizat, astfel, neinvocarea nulității relative în termenul, prevăzut de lege, atrage tardivitatea excepției de nulitate și acoperirea nulității, care nu mai poate fi cerută de partea interesată în altă etapă a procesului penal, ori printr-un alt mijloc procesual.

Din materialele dosarului (f. d. 95) rezultă, că la terminarea urmăririi penale inculpatul Naumcencov A., și apărătorul lui, după ce au făcut cunoștință cu materialele cauzei, n-au invocat nulitatea cărorva acte procedurale, acceptându-le ca probe.

Astfel, neinvocarea nulității relative în termenul, prevăzut de lege, atrăgea tardivitatea excepției de nulitate și acoperirea nulității, care nu mai putea fi cerută de partea interesată în altă etapă a procesului penal, ori printr-un alt mijloc procesual.

Colegiul penal reține că la examinarea cauzei în ordine de recurs conținutul acestuia se reduce doar la afirmarea asupra estimării incorecte a probelor de către instanțele de fond și de apel. Se menționează că argumentele invocate în recurs au fost anterior expuse, deja fiind obiect de examinare în instanța de apel.

Totodată, instanțele judecătorești au dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinându-le din punct de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv și just a tras concluzia că inculpatul urmează a fi condamnat în baza art. art.217 alin. (2) Cod penal, și 264/1 alin. (1) Cod penal.

La fel, se reține că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

În baza celor expuse, Colegiul concluzionează că hotărârile instanțelor judecătorești nu sunt afectate de erori de drept prevăzute art. 427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, motiv pentru care recursul declarat se va declara inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu art. 432 alin. alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dragoș Chetragu în numele inculpatului împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013, în cauza penală în privința lui *Naumcencov Anatoli Victor*, din motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 05 martie 2014

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti

